

Deroverfor er det saa fremført af ærede Medlemmer fra Jylland, at man kan i Jylland finde adskillige Husmandsbrug, altsaa Brug paa under 1 Td. Hartkorn, der har 30—40 Kreaturer, og en saadan Husmand kan selvfølgelig have meget større Indtægt end en Gaardmand med 1 Td. Hartkorn eller lidt over. Dette vil det ærede Medlem ikke tage for gode Varer. Spalte 5026 i Folketingstidende for forrige Rigsdagssamling siger det ærede Medlem overfor denne Indvending: „Det skal nok komme til at staa ved Magt, at det er en Gaade, som ingen kan løse, at 12 000 Husmænd er i Stand til at tjene mere end et lige saa stort Antal Gaardmænd i 1918. Det kan ingen Forklaring af den nævnte Art klare.“ Nej, men der kom i Aar en Forklaring, som kunde klare det, og den kom fra det ærede Medlem selv. Det er nemlig den, at naar man deler Brugene efter Ejendomsskyld, med andre Ord efter Størrelse og Godhed, er der den smukkeste Stigning nedenfra og opad. Maa jeg have Lov til ganske kort at nævne Tallene: For Ejendomme med en Ejendomsskyld af 10 000—15 000 Kr. var Indtægten 1 830 Kr., med en Ejendomsskyld af 15 000—20 000 Kr.: 2 290 Kr., med en Ejendomsskyld af 20 000—30 000 Kr.: 3 170 Kr.; derefter 4 380 Kr., 5 530 Kr., 7 800 Kr. og 9 600 Kr. Det ærede Medlem har gjort Kaal paa sine egne Udtalelser — det skal slet ikke være nogen Bøje, thi det hedder jo, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en Stad.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det er en ganske ligegyldig Ting, om jeg virkelig havde Uret eller Ret i den Paastand, for det er jo ikke det centrale i Sagen, men jeg forstaar godt, at det ærede Medlem gerne vil have det pustet op til at være det centrale i Sagen. Det paavirker ikke den allermindste Smule Gaardmændene, om der er nogle saakaldte Husmænd, som har haft en stor Indtægt, fordi de har en god Gaard med en god Besætning, men med et ringe Hartkorn. Derved faar dog de 70 000 Gaardmænd, som Statistikken omhandler, og som har en god Gaard med fra 1 til 12 Tdr. Hartkorn, ikke den mindste Smule hverken mere eller mindre i Indtægt, det maa de ærede Medlemmer indrømme mig. (Afrydelse: Nej!). Ja, jeg vil gerne tro, at det ærede Medlem lige-

som en afdød Kollega benægter Fakta, men det er nu ikke klogt. Det er selve Landsoverskatteraadets Statistik, der siger, at Gaardmændenes Gennemsnitsindtægt er 4 400 Kr., og det er accepteret af Venstres Skattelovsordfører. Saa slaar jeg fast, for det er det, der har Interesse her, at saa lidt tjener i 1918 en dansk Gaardmand i Gennemsnit. Og det er det, der undrer Samtiden, navnlig naar man sammenligner det med, hvad andre Samfundsklasser var sat i Skat af den Gang. Der var af Arbejdere i Haandværk, Industri og Handel godt og vel 7 000, som var sat i Skat af 4 000—6 000 Kr., og 5 000, der var sat i Skat af 6 000 Kr. og derover; og der var samtidig indenfor Arbejdernes Kreds i Haandværk, Industri og Handel 130 000, som tjente 2 000—4 000 Kr. Alle Mennesker vil undre sig over, at Industriarbejderne har saadanne Indtægter samtidig med, at Gaardbesidderne sad med en Indtægt paa gennemsnitlig 4 400 Kr. Saa vil jeg til Slutning sige, at Hartkornsmaalestokken anerkendes jo (N. P. Jensen: Nej!). Undskyld, nu skal jeg citere noget; saa kan det ærede Medlem prøve at nægte det. I de samvirkende jyske Husmandsforeningers Aarsberetning omtales Mønsterbrugskonkurrencen, og i den nævnes bl. a. Søren Sørensen, Ølind pr. Randers, der har 10 Tdr. 2 Skpr. Land med 6½ Skp. Hartkorn og en Bruttoindtægt af 8 279 Kr. 15 Ø. og en Nettofortjeneste paa 1 620 Kr. Husmændene bruger selv denne Maalestok.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg synes ikke, det ærede Medlem skulde løbe fra sine gamle Udtalelser ved at sige, at det betyder ingenting, thi ved at bevare det gamle Skel ved 1 Tønde Hartkorn, faar man Begrebet Husmand stillet skarpt op mod Begrebet Gaardmand. Jeg beder det ærede Medlem læse over paa, hvad det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har sagt i Aar og i Fjor under Finanslovdebatten, saa vil han ikke undgaa et faa det Indtryk af det ærede Medlems Tale, at Husmændene opgiver mere redeligt end Gaardmændene. Deroverfor har jeg gjort opmærksom paa, at hans egne Tal viser, at der er god Flugt i Tallene. Vi kan i Fordragelighed tale om, hvorvidt Landbruget opgiver for lidt og muligvis skulde opgive mere; men man maa ikke fremsætte den Beskyldning, at Husmændene